

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010082
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321010082.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2022 v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 12.05.2022, sp. zn. 1T/12/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. C..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom zo dňa 12.05.2022, sp. zn. 1T/12/2021 uznal obžalovaného A. B. C. za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- po tom, čo dňa 15.11.2019 sa na Internú ambulanciu D. E., E., dostavil pre bolesti na hrudníku A. F., nar. XX.XX.XXXX, kde bol prvotne vyšetrený službukonajúcim lekárom B. C., ktorým po nesprávnom vyhodnotení hodnoty kardiošpecifického enzýmu Troponínu z krvi odobratej A. F. tohto poslal do domáceho liečenia, pričom dňa 16.11.2019 došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, a tak bol vozidlom rýchlej zdravotnej pomoci prevezený do nemocnice v E. a v čase o 22.40 hod. na Oddelení anesteziológie a intenzívnej medicíny v dôsledku nesprávneho spôsobu liečby ochorenia srdca dňa 15.11.2019, pri nedostatočne poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany službukonajúceho lekára interného oddelenia D. E., E.. B. C. došlo k úmrtiu A. F., pričom bezprostrednou príčinou smrti bol akútny infarkt zadnej steny ľavej komory srdca, čím v dôsledku konania B. C. došlo k porušeniu ust. § 4 ods. 3 zákona číslo 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého „poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta“.

Za uvedený skutok mu uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona, v zmysle § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, prihládajúc na § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody na 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienčne odložil.
Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu na 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zdravotníckeho povolania na pozícii lekár v zmysle § 27 ods. 1 písm. a) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch

zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov na 4 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodenú G. F. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajkyne dňa 27.05.2022. Namietal, že samotný prvostupňový súd vychádzal z podanej obžaloby a znaleckého posudku A. H. a A. I., pričom má za to, že nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré boli vykonané, vyhodnotil ich jednostranne v jeho neprospech a odmietol vykonať výsluch svedkov, ktorých výpovede mohli byť v jeho prospech. Skutku sa nedopustil ani nevedome. Už zo samotnej obžaloby nevyplýva, aby bola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním, resp. jeho nekonaním a následkom, ktorý nastal v podobe smrti pacienta F.. Rovnako z vykonaných dôkazov nevyplýva jednoznačný a nespochybniteľný záver o takejto príčinnej súvislosti. Súd pri vyhlásení rozsudku konštatoval iba jeho vinu a nevyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. Súd vychádzal zo znaleckého posudku znalca A. H., ktorý nebol oprávnený posudzovať a hodnotiť jeho postup pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a hodnotiť, či bola alebo nebola poskytnutá v zmysle právnych predpisov. V konaní boli vypracované 2 znalecké posudky, ktorých závery sa rozchádzajú v otázkach, ktoré sú pre posúdenie a rozhodnutie veci podstatné. Znalecký posudok znalcov A. H. a A. I. presahuje rámec odvetvia súdneho lekárstva. Aj napriek tomu pre súd bol práve tento znalecký posudok smerodajný. Naproti tomu, znalec A. J. K., A. už bol oprávnený zodpovedať otázky a postup obžalovaného pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi. V prípade, ak mal súd pochybnosti ohľadom záverov znaleckého posudku A. J. alebo považoval ich za nedostatočné, mal do konania prizvať ďalšieho znalca, resp. znaleckú organizáciu. Znalec A. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nezaznamenanie správnej hodnoty kardiospecifického enzýmu Troponín nebol dôvodom, pre ktorý by sa dalo určiť, že priamo spôsobil daný následok. Znalec z odvetvia kardiológie sa nestotožnil so záverom znalca patológa, že príčinou smrti A. F. mal byť akútny infarkt zadnej steny ľavej komory srdca, keď ako hlavnú primárnu príčinu smrti znalec A. J. určil udusenie a ako sekundárny následok hypoxické poškodenie mozgu. Znalec A. J. označil A. F. za vysokorizikového pacienta, ktorý bol dlhodobo liečený na vysoký krvný tlak a hypertenziu a sám mohol vývoj a priebeh svojho ochorenia ovplyvniť aj pravidelnými kontrolami u špecialistov, ktorým však nevenoval náležitú pozornosť. Svedkovia vypočutí v prípravnom konaní, ktorých výsluch súd na hlavnom pojednávaní nevykonal, taktiež potvrdili, že A. F. ako pacient často odmietol transport do nemocnice, aj keď to jeho zdravotný stav vyžadoval. Súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho tvrdením, že po vyšetrení 15.11.2019 A. F. navrhol ostať na pozorovanie do rána a tento to odmietol. Svedkyňa - manželka nebohého túto skutočnosť popiera, avšak pri vyšetrení 15.11.2019 nebola. Súd sa nedostatočne vysporiadal aj s ďalšou podstatnou skutočnosťou a to, že nevyhodnotil ako nesprávny aj postup A. K. a nemocnice E. pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti A. F.. Nie je možné preukázať kauzálnu súvislosť medzi stavom, ktorý spôsobil úmrtie pána F., príčinami, v dôsledku ktorých tento stav vznikol a poskytnutou zdravotnou starostlivosťou. Ani jeden zo znalcov sa nevyslovil, že je možné s istotou povedať, že A. F. by svoju diagnózu v prípade správne zvoleného postupu prežil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní 28.10.2021 bez bližšieho vysvetlenia a zdôvodnenia oznámil, že nebude vykonávať dokazovanie výsluchom svedkov A. G., L., F., F. M., K. a A. F. napriek tomu, že obhajoba od začiatku nesúhlasila s tým, aby čítal ich výpovede a trvala na tom, aby svedkov predvolal na hlavné pojednávanie. Aj napriek tomu, že na výsluchu svedkov trvali a nesúhlasili s čítaním ich výpovedí, súd ich nielenže nepredvolal, ale ani ich výpovede neprečítal. Na základe uvedeného považuje napadnutý rozsudok Okresného súdu Humenné za nesprávny vo všetkých jeho výrokoch a navrhol, aby ho odvolací súd zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju opätovne prejednal a rozhodol, prípadne, aby ho sám spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný doplnil svoje odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajkyne dňa 13.07.2022, kde v podstate zhrnul všetky už uvedené odvolacie dôvody, pričom poukázal na to, že ostali rozpory medzi znaleckými posudkami znalcov A. H. a A. I. a znaleckým posudkom A. J., súd sa nevysporiadal so všetkými závermi znaleckých posudkov, nevysporiadal sa s nedostatkom príčinnej súvislosti, nepribral do konania ďalšieho znalca na odstránenie rozporov medzi znaleckými posudkami, v rozsudku neuviedol, v čom spočívajú nedostatky spôsobu liečby a poskytnutej zdravotnej starostlivosti, nevysporiadal so skutočnosťou, že obžalovaný je neatestovaný lekár a so skutočnosťou, že v nemocnici Snina bolo personálne obsadenie služieb na internom oddelení poddimenzované a jeden lekár nie je schopný zabezpečiť adekvátnu zdravotnú starostlivosť pacientov na štandardnom oddelení

2 dni po sebe, pričom na záver poukázal na to, že sa nevysporiadal ani s uložením samotného trestu zákazu činnosti na 4 roky a neuviedol, v čom videl potrebu ukladania tohto trestu.

Obžalovaný odôvodnil svoje odvolanie aj prostredníctvom obhajcu N. N. H. podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami dňa 13.07.2022. Aj v tomto odvolaní zopakoval odvolacie dôvody, ktoré už uviedol a poukázal na skutočnosť, že nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by potvrdil, že k úmrtiu A. F. došlo v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia laboratórných výsledkov z jeho strany, konštatoval, že nie je možné preukázať kauzálnu súvislosť medzi stavom, ktorý spôsobil úmrtie pána F. a príčinami, v dôsledku ktorých vznikol, na rozpory záverov znaleckých posudkov A. J. a A. H. a A. I., na ktoré bližšie poukázal. Poukázal na skutočnosť, že je neatestovaný lekár, na poddimenzovanosť personálneho obsadenia služieb na internom oddelení nemocnice v E., na podiel A. K. pri pochybení pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti poškodenému, na informačný systém nemocnice E., kde aktuálne výsledky sú zvýraznené tučným písmom, ale u pána F. sa zobrazovali ako nezvýraznené a s poukazom na zásadu in dubio pro reo navrhol ho spod obžaloby oslobodiť.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že obžalovaný nepopieral, že pri prvotnom vyšetrovaní vychádzal z nesprávnych údajov a vinu obžalovaného zo spáchania skutku preukazuje aj znalecké dokazovanie. V priebehu konania boli zabezpečené znalecké posudky znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia kardiológie a súdneho lekárstva, z ktorých vyplynula príčina úmrtia A. F. ako aj to, že došlo k úmrtiu v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia laboratórných výsledkov zo strany obžalovaného. Z dôvodu neposkytnutia adekvátnej zdravotnej starostlivosti a nesprávneho spôsobu liečby ochorenia srdca obžalovaného došlo k zníženiu pravdepodobnosti na prežitie akútneho infarktu myokardu u A. F.. Tým obžalovaný porušil ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Zb., keďže nevykonal všetky zdravotné úkony za účelom správneho zistenia choroby pacienta so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta. Na základe uvedených a vykonaných dôkazov mohol súd urobiť spoľahlivý záver o vine obžalovaného za spáchaný skutok a uznať ho za vinného z konkrétneho trestného činu.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie v celom rozsahu z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ a to aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne tvoria ucelený celok tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodíť záver, že obžalovaný A. B. C. spáchal skutok, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu.

Uvedené tvrdenie možno, aj podľa názoru odvolacieho súdu, oprieť predovšetkým o výpoveď svedkyne poškodenej F., ktorá uviedla, že prišli na pohotovosť, poslali ich na interné, službu mal A. C., pričom

z jej pohľadu manželovi nebola poskytnutá žiadna starostlivosť, keď A. C. dal manželovi injekciu a po polhodine ho poslal domov, pričom mu ešte povedal, že zavolá na pohotovosť, prečo takého pacienta mu poslali. Kým manžela vyšetrovali, odbehla do Tesca, s manželom ostala len dcéra a keď sa vrátila, manžel už stal na chodbe, povedali im, že má zaplatiť 2,- eurá a poslali ho domov, lebo mu nič nie je. A. C. manželovi nenavrhol, aby ostal v nemocnici, lebo by bol ostal a aj v minulosti, keď odmietol ostať, tak mu dali podpísať papier, že nesúhlasí s hospitalizáciou a na vlastnú zodpovednosť odchádza, pričom v tomto prípade manžel nič nepodpisoval.

Uvedená výpoveď je v súlade s výpoveďou svedkyne A. O., ktorá uviedla, že mala službu na pohotovosti, prišiel na vyšetrenie pán F., sťažoval sa na problémy s dýchaním a bolesť v hrudníku, počúvala ho, zmerala mu tlak a odoslala na interné oddelenie s podozrením na infarkt, nakoľko nemajú EKG prístroj, následne jej volal A. C., či nevie ošetrovať ochorenia horných dýchacích ciest, na čo mu povedala, že ak si myslí, že pacient je zdravý, tak nech ho pošle domov.

Uvedená výpoveď korešponduje s výpoveďou svedkyne A. K., ktorá potvrdila, že keď im priviezli pacienta F. na hospitalizáciu, s pacientom prišiel A. C., čo sa nestáva často, aby prišiel s pacientom aj lekár a keď sa pacientovi F. začal zdravotný stav zhoršovať a museli ho resuscitovať, A. C. povedal, že pacient má infarkt, na čo sa ho opýtala, odkiaľ to vie, tak jej povedal, že deň predtým bol pán F. u neho a keď sa ho výslovne opýtala, či vedel aj deň pred tým, že pán F. má infarkt a ho poslal domov, povedal, že áno.

Vo veci bola vypočutá aj svedkyňa P., ktorá uviedla, že je asistentkou konateľa a správkyňou informačného systému, pričom každý lekár má kód, ktorý ho oprávňuje na prístup do tohto systému a keď sa zadá meno alebo rodné číslo pacienta, tak sa mu výsledky zobrazia, pričom najaktuálnejšie výsledky sú zobrazené zľava doprava v stĺpcoch a sú pri nich dátumy laboratórnych vyšetrení, hodnoty mimo noriem sú uvedené tak, že červenou farbou sú uvedené hodnoty zvýšené a modrou farbou hodnoty znížené. Nemá vedomosť o žiadnej poruche informačného systému a najaktuálnejšie výsledky sa zobrazujú v prvom stĺpci vľavo tučným písmom, na pracovisku, z ktorého bola zaslaná požiadavka.

Ani obžalovaný de facto nepoprel spáchanie skutku a svoje pochybenie spočívajúc v tom, že si pozrel neaktuálne výsledky, keď uviedol, že o týchto si myslel, že sú aktuálne a až nasledujúci deň zistil, že sú nesprávne, pričom ak by správne prečítal výsledky, tak by poškodeného nepustil domov, ale svoj záver prijal na základe toho, že pracoval s neaktuálnymi výsledkami, ktoré považoval za najčerstvejšie, s tým, že poukázal na to, že úlohu zohral ľudský faktor, bola noc, únava, vykonával službu od rána, mal zvýšenú teplotu, preto aj keď pochybil, necíti sa byť vinný.

V súlade s uvedeným sú aj závery znaleckých posudkov a to znaleckého posudku znalca A. J., ktorý konštatoval, že správnym zhodnotením celkového klinického obrazu a vyhodnotením laboratórneho vyšetrenia kardiospecifického enzýmu Troponín zo dňa 15.11.2019 by sa u pána F. výraznou mierou zvýšila šanca na prežitie, pričom pri správnej diagnostike a liečbe sa hospitalizačná mortalita pacienta s akútnym infarktom myokardu pohybuje od 3 do 5 % a pri nesprávnej diagnostike a liečbe sa zvyšuje na 15 až 20 %. A. C. nesprávne vyhodnotil laboratórne výsledky a napriek zvýšeným hodnotám Troponínu odoslal pána F. do domáceho ošetrovania, čo on ako znalec hodnotí ako non lege artis. Pokiaľ by bola správna diagnostika, pacient mal byť hospitalizovaný, mala mu byť poskytnutá správna liečba, v rámci hospitalizácie by sa mu monitoroval tlak a ďalšie vitálne funkcie, pričom sa nedá povedať, aby konanie obžalovaného priamo spôsobilo následok, ale nepriamo áno, s tým, že nameraná hodnota Troponínu obžalovaného bola 10-krát vyššia, ako je norma pre nemocnicu E..

Rovnako znalec A. H. vo svojej výpovedi potvrdil, že príčinou smrti bol akútny infarkt myokardu zadnej steny ľavej komory srdca, pričom v lekárskej správe z 15.11.2019 je hodnota Troponínu 0,012, ale tento korešponduje s vyšetrením zo dňa 07.05.2019 a správne mala byť uvedená hodnota 0,388, ktorá zodpovedala prebiehajúcejmu infarktu myokardu, avšak táto nebola zaznamenaná a vyhodnotená v lekárskej správe poškodeného, čo nie je možné medicínsky vysvetliť a je to možné vyhodnotiť ako nesprávny spôsob liečby ochorenia srdca zo strany službukonajúceho lekára na internom oddelení. Referenčný limit Troponínu pre nemocnicu E. je 0,03, pričom hodnota 0,388 prekračuje uvedenú hodnotu a vyžaduje si hospitalizáciu v nemocnici. Poškodený bol na ošetrovaní dňa 15.11.2019 s klinickými príznakmi akútneho infarktu myokardu, pričom po prepustení z nemocnice bol bez liečby takmer 24 hodín a potom došlo k jeho smrti, napriek liečbe na ARO a JIS. Je možné predpokladať, že ak by bola liečba menovaného započatá už dňa 15.11.2019 na základe celkového klinického obrazu a správneho

vyhodnotenia laboratórných výsledkov vyšetrenia Troponínu, mohlo dôjsť k stabilizácii jeho zdravotného stavu, prekladu z interného oddelenia na kardiologické alebo kardiochirurgického oddelenia, kde by došlo k obnoveniu priechodu vzostupnej vetvy ľavej vencovej tepny s následným obnovením prekrvenia srdcového svalu, čo by viedlo k záchrane života menovaného.

Na základe uvedených skutočností aj krajský súd má za to, že obžalovaný svojim konaním tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania uloženej mu podľa zákona, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu. Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona. Okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného sa zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadol aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento nemá v ňom uvedené žiadne záznamy, aj krajský súd považuje trest uložený obžalovanému na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere dvoch rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka, ako aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zdravotníckeho povolania v pozícii lekár v zmysle § 27 ods. 1 písm. a) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov na 4 roky za správny a zákonný, ako aj za primeraný vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu. Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, zároveň považoval za potrebné ukladať obžalovanému aj trest zákazu činnosti z dôvodu, že ku skutku došlo v súvislosti s výkonom povolania obžalovaného a to na základe jeho pochybenia pri výkone povolania, v dôsledku čoho došlo k trvalému, závažnému a nezvratnému následku spočívajúceho v smrti človeka.

Rovnako za správny a zákonný krajský súd považuje aj výrok, ktorým bola poškodená G. F. s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázaná na civilný proces.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že okresný súd odmietol vykonať dôkazy, ktoré vykonať navrhoval, krajský súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2TdoV/11/2018, zo dňa 08.06.2020, z ktorého o.i. vyplýva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a z č.l. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní, vrátane výsluchu svedkov, avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhnutých dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. Vo vzťahu k návrhom na vykonanie dôkazov okresný súd uviedol, že odmietol ako neodôvodnené návrhy na vykonanie dokazovania výsluchmi svedkov A. G., L., F., F. M., K. a A. F., nakoľko výpovede týchto svedkov nemohli ovplyvniť skutkový stav nevyhnutný pre rozhodnutie súdu, čiže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôvodnil, prečo vykonanie týchto dôkazov nepovažoval za potrebné, s čím sa stotožnil aj krajský súd. Rozsah vo veci vykonaných dôkazov považuje aj krajský súd za dostatočný na vydanie rozhodnutia, pričom takýmto postupom súdov nemohlo dôjsť k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, s tým, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán, ani ich názormi, je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie vo veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. V súvislosti s uvedeným odvolací súd pripomína, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň aj procesnou povinnosťou strán konania, len súd je oprávnený rozhodnúť, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná s tým, že uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo „v mantineloch predmetu konania“, aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd dodáva, že ani podľa jeho názoru výsluch uvedených svedkov na hlavnom pojednávaní by neprispel k objasneniu skutkového stavu veci, keďže svedkyňa G. sa vyjadrovala k vyšetreniu poškodeného dňa 01.11.2019, svedok L. bol členom RZP, ktorá bola pri poškodenom dňa 08.11.2019, čiže týždeň pred žalovaným skutkom a dňa 16.11.2019, čiže deň po žalovanom skutku, svedkyňa F. bola členka RZP, ktorá viezla pacienta F.

dňa 16.11.2019, čiže deň po žalovanom skutku, svedkyňa M. robila rozbor krvi a laboratórne výsledky na Troponín, pričom o výsledku na vyšetrenie kardiošpecifického enzýmu Troponín nie sú pochybnosti, svedkyňa K. bola záchranárom RZP Falk, ktorá bola u poškodeného dňa 08.11.2019, čiže týždeň pred žalovaným skutkom a svedok A. F. robil iba rozpis služieb, z čoho je zrejmé, že uvedení svedkovia neboli prítomní pri žalovanom skutku dňa 15.11.2019.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi jeho konaním, resp. nekonaním a následkom, čo má vyplývať aj zo záveru znaleckého posudku znalca A. J. a jeho vyjadrenia na hlavnom pojednávaní, krajský súd konštatuje, že posúdenie príčinnej súvislosti medzi konaním, resp. nekonaním obžalovaného a následkom nie je otázkou medicínskou, ale je otázkou právnou, ktorú je oprávnený posudzovať súd a z pohľadu krajského súdu je nepochybné, že medzi nesprávnym postupom obžalovaného pri vyšetrení pacienta F., ktorý si prezrel neaktuálne laboratórne výsledky vyšetrenia kardiošpecifického enzýmu Troponín, na základe čoho nerozhodol o okamžitej hospitalizácii poškodeného A. F., ale odoslal ho do domáceho ošetrovania, napriek tomu, že v prípade, ak by ich správne vyhodnotil, zistil by, že u A. F. prebieha akútny infarkt myokardu, na základe čoho u pacienta na nasledujúci deň došlo k zhoršeniu zdravotného stavu a život mu nezachránil ani následný prevoz do nemocnice a hospitalizácia, v dôsledku čoho zomrel, má krajský súd túto príčinnú súvislosť za preukázanú, bez ohľadu na to, ako posúdil príčinnú súvislosť znalec A. J.. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné z kontextu výpovede znalca J. vytrhnúť vyjadrenie o nedostatku príčinnej súvislosti a prehliadnuť jeho vyjadrenie, že správnym vyhodnotením laboratórneho vyšetrenia kardiošpecifického enzýmu Troponín zo dňa 15.11.2019 by sa u pacienta F. významnou mierou zvýšila šanca na prežitie a postup obžalovaného hodnotí ako non lege artis. K uvedenému krajský súd dodáva, že v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti je poskytovateľ povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne a zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné úkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta, pričom z ustálenej judikatúry vyplýva, že trestné je nevykonať všetky potrebné do úvahy prichádzajúce úkony pre zlepšenie zdravotného stavu pacienta.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že znalec A. H. nebol oprávnený hodnotiť, či tá zdravotná starostlivosť poskytnutá A. F. bola poskytnutá alebo nebola poskytnutá v zmysle právnych predpisov, krajský súd udáva, že aj vo vzťahu k uvedenému o tomto prislúcha rozhodovať súdu a na záveroch súdu nič nemení ani záver znalca, ku ktorému dospel.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na rozporné závery znalcov A. H. a A. I. oproti znalcovi A. J. o príčine úmrtia nebohého A. F., krajský súd udáva, že z jeho pohľadu je podstatné, že sa znalci zhodli, že príčinou úmrtia bol akútny infarkt myokardu, aj keď znalec A. J. k uvedenému konštatoval, že v dôsledku toho došlo ku kardiorespiračnému zlyhaniu a primárnym dôvodom úmrtia bolo zadusenie, teda kardiorespiračné zlyhanie práve v dôsledku tohto infarktu myokardu. Zároveň krajský súd konštatuje, že závery znaleckého posudku znalca A. J. nevyvracajú tvrdenia znalcov patológov A. H. a A. I. a podľa jeho názoru do konania nebolo potrebné pribrať ďalšieho znalca, resp. znaleckú organizáciu na vypracovanie tzv. kontrolného znaleckého posudku.

Rovnako, podľa názoru krajského súdu, nie je možné poškodenému pripisovať vinu za jeho smrť z dôvodu, že išlo o vysokorizikového pacienta liečeného na vysoký krvný tlak a hypertenziu, ktorý nevenoval náležitú pozornosť kontrolám u špecialistov, ani skutočnosť, že často odmietal transport do nemocnice, aj keď si to jeho zdravotný stav vyžadoval, keď z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v čase, keď si to jeho zdravotný stav vyžadoval, osobne navštívil internú ambulanciu Nemocnice E., E. a obžalovaného, ktorý mal na uvedenom oddelení službu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že sa súd nedostatočne vysporiadal s jeho tvrdením, že po vyšetrení dňa 15.11.2019 navrhol A. F. ostať na pozorovanie do rána, čo A. F. odmietol, krajský súd udáva, že uvedené je v rozpore s výpoveďou manželky nebohého, ktorá túto skutočnosť poprela, ako aj so skutočnosťou, že v predložennom spise sa nenachádza písomné vyhlásenie obžalovaného, že hospitalizáciu odmieta a odchádza domov na vlastnú zodpovednosť, ktoré sa v danom prípade vyžaduje.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na spoluzavinenie a nesprávny postup lekárky A. K., ako aj nemocnice E. pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, krajský súd udáva, že predmetom tohto konania nebolo posudzovať postup A. K. a nemocnice E. pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ale postup obžalovaného pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

K odvolacej námietke obžalovaného, že ani jeden zo znalcov nevyslovil, že je možné s istotou povedať, že by A. F. prežil uvedenú diagnózu aj v prípade správne zvoleného postupu, krajský súd udáva, že z výpovede znalca A. J. jednoznačne vyplýva, že v prípade, ak by došlo k správne vyhodnoteniu celkového klinického obrazu a laboratórneho vyšetrenia kardiošpecifického enzýmu Troponín zo dňa 15.11.2019, by sa u pacienta F. významnou mierou zvýšila šanca na prežitie, čo pre naplnenie subjektívnej stránky vo forme zavinenia obžalovaného postačuje.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že z popisu skutku uvedeného v odsudzujúcom rozsudku a tiež ani z doterajšieho konania nevyplýva, v čom mali konkrétne spočívať nedostatky spôsobu liečby a poskytnutej zdravotnej starostlivosti, krajský súd udáva, že podľa jeho názoru tento popis vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa je postačujúci, keď z neho je zrejmé, že došlo k nesprávne vyhodnoteniu hodnoty kardiošpecifického enzýmu Troponín z krvi odobratej pacientovi A. F. a následnému odoslaniu pacienta do domáceho liečenia, v dôsledku čoho dňa 16.11.2019 došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu a následnej hospitalizácii a v dôsledku nesprávneho spôsobu liečby ochorenia srdca zo dňa 15.11.2019 pri nedostatočne poskytnutej zdravotnej starostlivosti zo strany službukonajúceho lekára A. B. C. došlo k úmrtiu pacienta A. F., v dôsledku bezprostrednej príčiny smrti, ktorou bol akútny infarkt zadnej steny ľavej komory srdca. Ani skutočnosť, že obžalovaný je neatestovaný lekár ho nezbučuje povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, podľa ktorého je potrebné, aby bola zdravotná starostlivosť poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

K odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na poddimenzovanosť pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a personálne obsadenie služieb na internom oddelení, kde jeden lekár nie je spôsobilý zabezpečiť adekvátnu starostlivosť pacientov na oddelení JIS niekoľko dní po sebe, krajský súd udáva, že z obsahu spisu a vykonaného dokazovania nevyplýva, aby obžalovaný toto namietal vo vzťahu k tomu, kto ho do služieb zaradil, resp. vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že sa mu zle zobrazili výsledky aktuálnych laboratórnych vyšetrení poškodeného F., krajský súd udáva, že je povinnosťou lekára skontrolovať aktuálnosť výsledkov nielen podľa toho, či sa mu zobrazili zvýrazneným tzv. tučným písmom alebo nie, ale je potrebné, aby došlo k overeniu aktuálnosti výsledkov aj preverení ich dátumu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.